

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422201774
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8422201774.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. X, XXX XX C., 2/ D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. X, XXX XX C., oboch zastúpených: Mgr. Matúš Macko, advokát so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50424777, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. KK-1Csp/34/2022-137 zo dňa 15.10.2024, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/ primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi 1/, 2/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 9.7.2019, č.k. 5Csr/1/2017-92 súd zrušil rozhodcovský rozsudok E. A. E., zriadeného A. E. A. E., B., so sídlom D. XX, F., vydaný rozhodcom G. H. H., dňa 19.5.2017, pod sp. zn. XXX/XX/XX v právnej veci žalovaného ako žalobcu a žalobcov ako žalovaných o zaplatenie 2.009,25 eur s príslušenstvom. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.9.2019. Žalobcovia si ako spotrebitelia na súde úspešne uplatnili porušenie svojich práv voči dodávateľovi, keďže k zrušeniu rozhodcovského rozsudku E. A. E., zriadeného A. E. A. E., B. zo dňa 19.5.2017, sp. zn. 688/07/16 došlo z dôvodov, že samotná rozhodcovská zmluva bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou a dojednania o výške odplaty vo forme úroku boli pre rozpor s dobrými mravmi neplatnými dojednaniaми. Žalobcovia tak úspešne uplatnili porušenie svojich práv v zmysle všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v zmysle Občianskeho zákonníka, ako aj osobitnej právnej úpravy zákona č. 355/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp.zn. 5Csr/1/2017, dôvodom na jeho zrušenie bolo jednak založenie právomoci spotrebiteľského rozhodcovského súdu na základe rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou, skutočnosť, že žalobou sa žalobca domáhal plnenia, ktoré odporuje dobrým mravom, ako aj ďalšie v rozsudku uvedené dôvody

na zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku. Žalobcom preto vznikol nárok požadovať od dodávateľa zaplataenie primeraného finančného zadosťučinenia.

3. Na takto zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

4. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prvej inštancie prihliadol na zásadné porušenie zákonných povinností dodávateľa pri vyhotovovaní zmluvnej dokumentácie, ktorého intenzita bola až v rozsahu rozporu s dobrými mravmi, čo v konečnom dôsledku viedlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktorý by inak bol exekučným titulom ukladajúcim konkrétne povinnosti žalobcom. Žalobcami spoločne uplatnenú sumu primeraného zadosťučinenia vo výške 2.009,25 eur nepovažoval súd za primeranú rozsahu zásahov do práv žalobcov ako spotrebiteľov. Súd prvej inštancie ako základ pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia vzal do úvahy jednak skutočnosť, že samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako aj dohodu o výške úrokov, ktoré sedemnásobne prevýšili priemerné ročné úrokové sadzby požadované za obdobné úvery, čím sa dostali do rozporu s dobrými mravmi. Suma primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur u každého zo žalobcov je dostatočná na to, aby bola naplnená jednak sankčná a jednak reparačná funkcia inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia v spotrebiteľských vzťahoch. Primerané finančné zadosťučinenie v prípade úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.5.2014 nad sumu 500,- eur u každého zo žalobcov, by podľa súdu prvej inštancie odporovalo spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami sporu, preto súd nárok žalobcov v časti primeraného finančného zadosťučinenia k tejto úverovej zmluve nad sumu 500,- eur pre každého zo žalobcov zamietol.

5. K námietke premlčania vnesenej žalovaným, súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že rozsudok Okresného súdu Kežmarok zo dňa 9.7.2019, sp.zn. 5Csr/1/2017 nadobudol právoplatnosť dňa 24.9.2019, teda až týmto dňom bola u žalobcov naplnená hypotéza úspešného uplatnenia porušenia práv na súde. Žaloba bola na súd podaná dňa 21.9.2022, pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, teda včas.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

7. Proti rozsudku v časti výrokov I., II. a IV. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, § 365 ods. 1 písm. f) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 365 ods. 1 písm. h) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol odvolaciemu súdu, aby zmenil rozsudok v napádanej časti a žalobu zamietol s tým, že žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania prvoinštančného a odvolacieho. Žalovaný namietal výšku priznaného finančného zadosťučinenia, ktorá je neprimeraná a nezodpovedá skutočnostiam, ktoré vyplynuli z priebehu konania. Rozhodnutie o výške priznanej sumy nie je žiadnym spôsobom odôvodnené, súd nezodôvodnil svoju úvahu, akou dospel k tejto sume. Vzhľadom na to, že určenie sumy finančného zadosťučinenia je založené na úvahe súdu je obzvlášť dôležité, aby bolo preskúmateľné. Napádaný rozsudok takejto požiadavke nevyhovuje.

8. Žalobcovia sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcov, uplatnený na základe právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok, vedeného pod sp.zn. 5Csr/1/2017 zo dňa 9.7.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.09.2019, z titulu porušenia práv žalobcov ako spotrebiteľa žalovaným ako dodávateľom podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

11. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

12. Odvolací súd konštatuje, že súdom prvej inštancie bol správne zistený skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu boli vyvedené správne právne závery vo vzťahu ku základu uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Odvolací súd nevzhladol dôvody pre zopakovanie vykonaného dokazovania na nariadenom pojednávaní a rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario).

13. Odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z., alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

14. „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.“ (Pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

15. Žalobcovia si uplatnili nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2.009,25,- eur titulom úspešného uplatnenia svojich spotrebiteľských práv v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 5Csr/1/2017 zo dňa 9.7.2019 v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, v ktorom boli žalobcovia v postavení spotrebiteľov. V konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa konštatovalo, že rozhodcovské zmluvy, na podklade ktorých bolo vedené spotrebiteľské rozhodcovské konanie voči žalobcom, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a teda je potrebné považovať ich za neplatné. Ako neplatné súd považoval aj dojednanie o výške odplaty za úver vo forme dohodnutých úrokov. V danom prípade dohodnutá úroková sadzba z poskytnutého revolvingového úveru vo výške 70,01 % ročne, čo predstavuje cca 7 - násobné prevýšenie priemernej ročnej úrokovej sadzby požadovanej za obdobné spotrebiteľské úvery poskytované v rámci eurozóny je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Súd v základnom konaní ďalej vyjadril názor, že pre zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku existujú aj ďalšie dôvody, a to dôvod uvedený v § 45 ods. 1 písm. l) Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (nesprávne právne posúdenie veci rozhodcovským súdom), ktorý sa v prípade spotrebiteľa prekrýva s dôvodmi uvedenými v § 45 ods. 1 písm. i) Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (rozhodnutie v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa) a dôvodom podľa § 45 ods. 1 písm. l) Zákona

o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (záväzok účastníka na plnenie, ktoré je právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom). Dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. i) a l) sú v prípade spotrebiteľa vo vzťahu špeciality k dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. l) Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

16. Pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia vzal odvolací súd do úvahy nielen tú skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka, neplatná v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, bola spôsobilá negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry žalobcov, keď v rozhodcovskom konaní na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy bol žalovanému voči žalobcom priznaný nárok na plnenie vo výške 2.009,25 eur, zmluvná pokuta vo výške 0,04 % denne a úroky z omeškania vo výške 0,4 % ročne, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 119,85 eur a trovy rozhodcovského konania (bod 25. rozsudku sp. zn. 5Csr/1/2017 zo dňa 9.7.2019), ale aj tú skutočnosť, že dojednanie úrokovej miery v zmluve o revolvingovom úvere, ktorá sedemnásobne prevyšuje priemerné ročné úrokové sadzby u spotrebiteľských úveroch poskytnutých v rámci eurozóny v rozhodnom období v obdobných spotrebiteľských úveroch je neplatné podľa § 39 v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi. Bezpochyby je zrejmé, že zmluvu pripravoval žalovaný a žalobcovia žiadnym spôsobom nemohli výšku úrokovej sadzby ovplyvniť.

17. Súd prvej inštancie zohľadnil aj postoj spotrebiteľa, ktorý aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, mysliac pri tom na to, že vďaka žalobcom vyšlo najavo, že dodávateľ uzatvára formulárové zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, v rámci ktorých používa zmluvnú podmienku v totožnom, neprijateľnom znení. Je na mieste, aby spotrebiteľia poukazovali na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

18. V súvislosti s odvolacou námietkou žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na závery konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, odvolací súd zhodnotil túto odvolaciu námietku vo vzťahu k samotnému nároku priznaného zadosťučinenia za nedôvodnú.

19. Z rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok, vedeného pod sp.zn. 5Csr/1/2017 zo dňa 9.7.2019, má odvolací súd za preukázané, že žalobcovia si úspešne uplatnili voči žalovanému právo na ochranu spotrebiteľa v dôsledku porušenia povinnosti vyplývajúcej zo zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Žalobcovia majú vzhľadom na uvedené podľa zákona o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie. Základ nároku je tak nepochybne daný.

20. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení, na ktoré dodávateľovi nárok nevznikol, či už v dôsledku neplatnosti právnych úkonov, neprijateľnosti zmluvných podmienok, alebo nedodržania zákonných náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

21. Výška finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur pre žalobcu 1/ a 500,- eur pre žalobcu 2/ tak, ako to priznal a odôvodnil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

22. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje

všetky skutočnosti, ktoré viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Tak to bolo aj v prejednávanej veci, keď súd prvej inštancie považoval za adekvátnu a primeranú výšku finančného zadosťučinenia 500,- eur, vzhľadom na porušenie povinností dodávateľa zistené v základnom konaní. Je zrejmé, že žalobcovia s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn. 5Csr/1/2017, v ktorom žalovaný spochybňoval dôvodnosť podaného návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, boli dlhodobo nedôvodne vystavení stavu právnej neistoty a to až do právoplatného skončenia uvedeného konania. Ak by sa žalobcovia neboli bránili žalobou v základnom konaní sp. zn. 5Csr/1/2017, žalovaný by sa bol na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku na úkor žalobcov obohatil o sumu 2.009,25 eur s príslušenstvom, na ktorú na základe výsledku konania sp. zn. 5Csr/1/2017 nemal právny nárok.

23. V dôsledku konania žalovaného boli žalobcovia nielenže vystavení bezprostredne hroziacej majetkovej ujme, nad rámec uvedeného boli nútení chrániť svoje práva súdnou cestou. Nie je snáď ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane v prípade neúspechu v konaní. Spotrebiteľ, teda žalobcovia, nie sú povinní preukázať ujmu, ktorá im vznikla, pretože zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď k porušeniu práva alebo povinností dôjde. Žalobcovia sa v tomto prípade úspešne domohli svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia. Cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od recidívy a na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv.

24. Odvolací súd považuje za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur žalobcovi 1/ a sumu 500,- eur žalobcovi 2/, ktoré je adekvátne skutočnostiam prejednaného prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobcom – spotrebiteľom a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov. Priznaná suma reflektuje závažnosť konkrétnych porušení práv spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti v danom prípade a intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, prípadne potenciálnych dôsledkov, ktoré spotrebiteľovi hrozili, ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd zohľadnil všetky osobitosti tohto prípadu a dospel k záveru, že primerané finančné zadosťučinenie považuje za primerané, spĺňajúce jednak funkciu satisfakcie pre žalobcov a minoritne aj funkciu sankcie pre žalovaného.

25. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV.ÚS 115/03).

26. Za toho stavu odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, ods. 2 a § 255 ods. 1 CSP podľa procesného výsledku konania. Odvolací súd konštatuje úspech žalobcov v odvolacom konaní, avšak nárok na náhradu trov odvolacieho konania im nepriznal. Dôvodom takého rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobcom v odvolacom konaní žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli a z obsahu spisu nevyplývajú.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).